

Csinszka-versek	a szerelem, a társ, a lírai én megmaradásának, az életbe való kapaszkodásának lehetősége, egyfajta menedék a beszélő jellemző megnyilvánulása a szorongás, a hála és a könyörgés a kifejezőmód nagymértékben leegyszerűsödött, képszerű és dísztelen a versekben háttérkonnotációként megjelenik a háború tapasztalata	Órtzern a szemed (1916) Cífra szűrőmmel be- tokarva De ha mégis? (1918) Nézz, drágám kincse- imre (1918)
háború- ellenes versek	a versek jelképrendszerének középpont- jába az idő és a magyarság mítosza kerül jellemző az apokaliptikus, a végdő, a magyarság az emberiség az értékek pusztulásának tapasztalata, illetve víziója a nyelvhasználat sokszor biblikus, ar- chatizáló vagy folklorizáló a lírai én értéktelen, értékőrző szerep- ben lép színpa szembevetendő a versnyelv expresszionista jellege	Ésatis könyvének margójára (1914) Mag hó alatt (1914) Emlékezés egy nyár-éjszakára (1917) Krónikás-ének 1918-ból (1918) Mesebeli János (1917) Intés az őrzőköz (1915)

Teli szívvel

istenei versek	a gondviselésről megrendüléséből fakadó modern isten-élmény jellemzi, az isten-keresés valójában a költői én támaszke- reső lelki szükséglete Isten és ember összetartozása személyes kapcsolatként vagy annak hiányaként je- lenik meg a versekben az isten és a lírai én viszonya mindig el- lentmondásos, mind a beszélő, mind az isten különféle helyzetekben, lélekállá- potokban, reakciókban tűnik fel a szöve- gekben a nyelvhasználat sokszor biblikus, régies (archaizáló) vagy épp köznap, lefokozott, prófán	Sötét vizek partján (1907) Álmom: az isten (1908) A Sion-hegy alatt (1908) Hírszék hitetlenül Is- tenben (1910) Istenhez haryatió ár- nyék (1911)
forradalmi versek	kapcsolódni a Petőfi-hagyományhoz és Ady politikai publicisztikájához kötődnek az életkép, a helyzetdal, a har- ci dal műfaji hagyományaihoz gyakran tanító célzatúak a romantikus forradalmi látomáskölté- szethez hasonlóan a biblikus és mitologi- kus motívumok használata is jellemzi őket	Dózsa György uno- kója (1907) Csák Máté földjén (1907) A grófi szérűn (1907) A Tűz csíholója (1913) Rohanunk a forrada- lomba (1913)
magyar- vers	általában jelen van a darwini ketharc- és kiválasztódás-gondolat, a magyar ro- mantika nemzetethalál-víziójának modern- kori lehetősége a megszólalás indította a nemzetféltes, jelenző gesztusa a nép- és nemzetos- tató szándék, modalitása az erőteljes indulathatástól az ironián át a rezignált elégtelenségig terjed a fogalomhasználat azt mutatja, hogy a nyelvi és kulturális összetartozásnál a versek beszélője erősebbnek gondolja a vérségi köteléket (faj = fajta) a lírai én igényli a közösség sorsában való osztozást	Nekünk Mohács kell (1908) A föl-földabott kő (1909) A fajok étkuszában (1910) Az idő rostájában (1913) Az eltévedt lovas (1914)
kuruc-versek	újraértelmezi a kiegyezés utáni és a mil- lennium környéki „kuruc-romantikát” általában a magyarság-versek szűkebb tematikus csoportjába tartozó szerepda- lok közé sorolják a kuruc küzdelmek XVII. századi költé- szetnek beszédhelyzeteit, strófáske- zettel, alakjait és helyszíncit utánozzák (imitálják)	Bujdosó kuruc rigmu- sa (1909) Sipja régi baboná- nak (1913) Két kuruc beszélget (1918)